

Wychodzi dwa razy dziennie o godz. 12-ej w po-
łudnie i o godzinie 8-tej
wieczorem.

PRENUMERATA wyno-
si w Krakowie: miesię-
cznie 2 kor., kwartalnie
kor. 6; na jednorazowe za-
rządzenie do domu dopła-
ca się 40 hal., za dwu-
sowe 60 hal.

Naprowincji: miesięcznie
2 kor 70 hal., kwartalnie
kor. 8 W państwie Nie-
mieckim kwartalnie kor.
22 w innych państwach: kwartalnie kor. 12, Za jednorazową wysyłkę dziennie dopła-
ć 60 hal. miesięcznie. Zmiana adresu: 40 hal.

GŁOS NARODU

Dziennik założony w r. 1893 przez JOZEFĄ BOGOSZĄ.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupre.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STEYCHARSKI w biurze inzeratorem „Głosu Narodu“ róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej L 7 Od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 15 halerzy, za każdy następny raz 12 hal., skład tak arytmetyczny, łowczy, od wiersza 80 hal. za pierwszy raz każdy następny 12 hal. — Nadsyłano po 60 hal. od wiersza za każdy raz. — Nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokolowski, Passat Haasmanna, w Wiedniu Haasenstein & Vogler, M. Opelik, M. Duker, M. Schalek, E. Brunn, Kutschera & Schlerer, R. Moser Friedl, w Berlinie F. E. Cos, w Budapeszcie J. Leopold, w Paryżu de Baczkowski 14 Cite de Trévise, John F. Johns & Cie.

Osobna prenumerata na
wydanie wiecz. wynosi
miesięcznie w miejscu z
odnośnieniem do domu
1 koronę.

Numer podn. 10 hal.,
wieczorną 4 hal. Listy
pieniężne, przesyłki na
prenumeratę i inseraty
franco do Administracji
„Głosu narodu“. Prenu-
meratę oprócz upowa-
żnionych agencji przyj-
muje każdy urząd poc-
ztowy w obrębie Monar-
chji i w państwie nie-
mieckiem. — Reklamacje
nieopieczątowane nie po-
tęgują.

Mr. 221

Kraków, czwartek 14 maja 1908 r.

ROK XVI.

Kronika.

**PREZ Z TOWAREM PRUSKIM.
KUPUJOCIE TYLKO U CHRZEŚCJANI!**

S. I. P.

Juliusz Tejde

długoletni współpracownik Redakcji „Głosu Narodu“ zmarł dziś o
godz. 4 popoł. przeżywszy lat 66.

KRAKÓW dnia 13 maja 1908 r.

— **KLUB DEMOKRATYCZNY MIESZCZANSKI.** Grupa zwana mieszczańską nowej Rady miejskiej odbyła wczoraj pierwsze konstytuujące posiedzenie. Przewodniczył r. m. Jan Kanty Federowicz; na sekretarza powołano r. m. dr. Bobilewicza. Po wyczerpującej dyskusji, w której omawiano program działania w najbliższym czasie nowej Rady miejskiej, uchwalono jednomyślnie utworzenie Klubu demokratyczno-mieszczańskiego w Radzie miasta oraz wybrano tymczasowe prezydium i komisję parlamentarną. Komisja ta ma wejść w porozumienie z Klubem demokratycznym i prezydium miasta dla „wspólnego“ traktowania wszystkich ważniejszych przedmiotów działania nowej Rady miejskiej.

Tymczasowe prezydium klubu demokratyczno-mieszczańskiego tworzą II wiceprezydent miasta Sare, r. m. Federowicz i Beringer. Do komisji parlamentarnej weszli trzej wyżej wymienieni, nadto prezydent dr. Leo, I wiceprezydent dr. Szarski oraz r. m. Porębski i dr. Rafał Landau.

Utworzenie „mieszczańskiego“ klubu byłoby niezawodnie zjawiskiem dodatnim, gdyby nie okoliczność, że jego twórcy dla względów oportunistycznych połączyli się z żydami, przyznając nawet żydom miejsce w prezydium. Większość rady będą zatem stanowić dwa kluby: mieszczański i demokratyczny; pierwszy oparty na kahalnikach, drugi na żydach niezawisłych! Fakt niezmiernie smutny i zawstydzający, który najlepiej cechuje całkowitą nieważność większości od żydów. Bez żydów nie może ona istnieć i żydzi będą jej dyktować prawa. Taką sytuację stworzyły ostatnio niefortunne wybory!

Co zaś zwłaszcza jest objawem wysoce niepokojącym, to pochoźność, z jaką do tych żydowskich formacji przystąpili niektórzy członkowie rady, których uważaliśmy zawsze za dobrych katolików i patriotów. W klubie mieszczańskim zasiedli bez skrępowań pobożni katolicy, członkowie katolickich stowarzyszeń i instytucji, w klubie „demokratycznym“ połączyli się z separatystami żydowskimi... narodowi demokraci! I jedni i drudzy sprawią niezawodnie przykry zawód swoim wyborcom i narazą się słusznie na zarzut niekonsekwencji i bezprogramowości.

To też oba kluby większości, nie są bynajmniej wyrazem polskiej opinii publicznej, ani polskiej myśli narodowej, ale powstały jedynie dla dogodzenia kombinacjom i ambicjom ambitnych, a bezwzględnych jednostek.

— **KONCERT** na DOCHÓD SZKOŁY LUDOWEJ w Białej odbędzie się w poniedziałek d. 25 bm. w sali Starego Teatru w Krakowie. W koncercie bierze udział Józefina Carnioli (warszawianka), artystka opery włoskiej, znana zaszczytnie śpiewaczka. Asta Mayerówna, wychowanka tutejszego konserwatorium, która z powodzeniem występowała na scenach włoskich, oraz Klasa śpiewu prof. Mieczysława Horbowskiego.

— **TEATR LUDOWY** w KRAKOWIE rozpoczął obecną kampanię pod dobrą wróżbą. Po „*Damach i Huzarach*“, na wczorajszym drugiem przedstawieniu odebrano „*Gorącą krew*“ wodewil ze śpiewami i tańcami przy zapełnionym szczerze teatrze. Świadczy to, że scena ludowa jest potrzebą naszego miasta, pomimo iż ze względu na warunki i środki nie może zadowolnić w zupełności wymagań artystycznych. Obecna dyrekcja, pod wodzą p. Poleńskiego, postanowiła w miarę sił i środków odpowiedzieć tej potrzebie i łącząc pożyteczne z przyjemnym, przygotowała obfity program, w którym obok utworów poważniejszych, mających na celu zapoznanie szerszej publiczności z dziełami literatury, mieszczą się także różne „atrakcje“ o wstrząsających tytułach, oraz farsy i wodewile. W tem tkwią właśnie i trudności sceny ludowej, która zmuszona jest swym nielicznym personelem obejmować tak różnorodny program. Obecna trupa z temi trudnościami dość szczęśliwie się uporała. Wczorajsze przedstawienie, poświęcone lekkim repertuarowi wypadło bardzo dobrze. Wybór sztuki był również udatnym. „*Gorąca krew*“ nadaje się do sceny, rozporządzającej więcej niż skromnymi środkami dekoracyjnymi, a przytem wolną jest od wszelkiej pieprznej przypraw, natomiast obfituje w wiele scen i momentów bardzo wesołych i komicznych. To też teatr chwilami trząsł się od śmiechu, a oklaskom i bisom nie było końca; — to zaś powinno wystarczyć najzupełniej za ocenę gry wykonawców. Z pośród nich należy przede wszystkim wymienić p. Poleńskiego, który w roli komicznego fryzjera teatralnego Szminki, wykazał dużo szczerzego komizmu i werwy. Kuplety i tańce charakterystyczne musiał p. Poleński powtarzać kilkakrotnie. Z głównej kobiecej roli Ilony wywiązała się nieźle p. Zielińska, którą oklaskiwano również za ładny taniec węgierski. Z innych wykonawców należy wymienić p. Cholewicza (typowy Lolo Pech), Andrzejewskiego, Konarskiego, Limena (w roli Reżysera), Falkowskiego (autor dramatyczny), Sarnowskiego, Bieleckiego, oraz pp. Strzemboszównę, Sieniawską, Kolmanównę i inne.

Oddzielna wzmianka należy się p. Sulikowskiemu, który w małej roli Miłosa zarekomendował się jako wytworny artysta i niepoślednia siła wokalna (bardzo miły tenor).

Nie potrzeba dodawać, że całość szła gładko i składnie, co świadczy o dobrym zespole i sumiennej pracy reżyzerskiej.

— **Z KLUBU POCZTOWEGO.** W sobotę dnia 16 b. m. odegraną zostanie przez siły amatorskie komedia w 3-ach aktach „*W siódmach amora*“ P. Stachurskiego. Po przedstawieniu zabawa taneczna. Wstęp dla członków 50 h. dla nieczłonków K. 1.

— **BUDOWA KANAŁU DUNAJ - WISŁA.** Członkowie ekspertyzy, mający zbadać przestrzeń od Wiednia do Krakowa, przybyli do naszego miasta dziś o godz. 3 popoł. Ekspertcy odbyli całą drogę od Wiednia autodemem. Dziś rano wyjechał z Krakowa naprzeciw nich do Bogumina naczelnik dyrekcji budowy dróg wodnych p. Czerwiński. Ekspertcy po zwiedzeniu dokładnem terenu na przestrzeni od Bogumina do Krakowa oraz w Krakowie, powracają do Wiednia dziś o godz. 10 wieczór.

— **BANDYTYZM** w KRAKOWIE. Energetyczne śledztwo prowadzone przez krakowską policję w sprawie napadu na pp. Maraszkiewiczów i wymuszenia od tychże pod groźbą śmierci kwoty 120 kor. — wykazało, że wypadek ten nie wypłynął z jakiegokolwiek wyroku partyjnego, lecz obaj napastnicy Sierawski i Pietrzak dokonali go na własną rękę. Obaj sprawcy znajdują się już w rękach policji, osadzeni na razie w aresztach pod Telegrafem, skąd, po ukończeniu śledztwa policyjnego odstawieni będą do aresztów sądowych.

— **JAK TO NAZWAĆ?** Zarząd dóbr Romana hr. Potockiego używa na listach i kopertach takich nagłówek: „Central-Direction der galizischen Guter S-r. Excell. Grafen Roman Potocki in Lemberg Ossoliński-Gasse nr. 7“.

— **NAPAD BANDYTY.** W mieszkaniu Jana Sopińskiego w Lipniku, pod Białą, zjawił się onegdaj niejaki Jan Kurzawa z Grabowej, w Królestwie Polskim, w towarzystwie mieszkającej tamże Marji Dudziak, a wyciągnawszy rewolwer, wystrzelił bez przyczyny pięć razy do znajdujących się w pokoju ośmiu osób. Na szczęście wszystkie strzały chybiły. Kurzawa nabił ponownie rewolwer sześcioma nabojami, grożąc wszystkim wystrzelaniem. Sprawdzono tymczasem policję, której z wielkim wysiłkiem udało się Kurzawę aresztować i odstawić do sądu w Białej. W Kurzawie poznano szóstego członka bandy zbójczej, która jak w swoim czasie donosiliśmy, napadła i obrabowała w biały dzień kantorzystkę Kleinową w Białej. Kurzawa ma być tym, który z pieniędzmi uciekł.

— **Ks. MESZCZERSKIJ** CONTRA MIENSIKOW. Dopóki p. Mienszikow pisał o „inorodcach“, przypisując ich intrygom wszelkie katastrofy, nie wyłączając wylewu rzeki Moskwy, było dobrze. Ale pan Mienszikow zaczął obecnie pisać i o gubernatorach. Pomiędzy innemi napisał np. na zasadzie relacji pewnego wydalonego urzędnika o gubernatorze radomskim, że nie jest „pewnym“, ponieważ „tańcuje mazura“ i „chodzi bez ochrony“. Z tego powodu przyjaciel z tego samego obozu reakcyjnego, ks. Meszczerskij daje mu surową naukę:

Ten wczorajszy socjalista (t.j. ni mniej, ni więcej, tylko sam p. Mienszиков), a dziś zagarniający pieniądze za konserwatyzm, do takiego stopnia stracił równowagę, że idzie, sam tego nie spostrzegając, chyba do domu obłąkanych.

„Ma on zuchwałstwo oświadczyć, że pisze swój podły artykuł, wierząc na słowo człowiekowi, którego widzi po raz pierwszy, a następnie wdaruł się do życia człowieka prywatnego, śmie oskarżać gubernatora.

„Na czym jednak skończy się ta niesłychana dotychczas w naszej prasie profesja oszczercy, denuncjanta i zuchwałego kłamcy, nie oszczędzającego nawet osób urzędowych i będącego w przededniu szaleństwa? Każdy wygnany urzędnik będzie dyktował temu błaznowi paszkwile na swoją dawniejszą zwierzchność.“

A więc „przyjaciele partyni“ zaczynają się już tykać per „błazen“... Bezpieczniej zatem urządzić „mazur“ z „inorodcami“ bez figur urzędowych.

Telegramy.

WYPADEK KOLEJOWY.

LWOW. Dyrekcja kolei państwowych ogłasza: Dnia 12 bm. o godz. 7-ej min. 38 wie czorem wjechał pociąg osobowy Nr. 2118 skutkiem mylnego ustawienia zwrotnicy na zastawiony wozami tor magazynowy w Rudkach. Skutkiem zderzenia zostały rozbite dwa wozy towarowe na torze magazynowym, maszyna pociągu 2118 jest uszkodzona, a nadto wykołowała się jedna osł wozu trzeciej klasy pociągu osobowego. Z podróżnych pięć osób doznało nieznacznych, zewnętrznych kontuzji, zaś około 40 osób zgłosiło się u lekarzy z powodu doznanego wstrząśnienia nerwowego. Ze służby kolejowej nikt nie doznał szwanku. Zarekwirowano ze Lwowa pociąg posilkowy z lekarzami, który ze spóźnieniem 4 godzin 34 minut przywiózł podróżnych do Lwowa. Śledztwo w toku.

MIANOWANIA w SZKOŁACH.

LWOW. Rada szkolna krajowa nadała posady rzeczywistych nauczycieli w szkołach średnich Galicji następującym profesorom i rzeczywistym nauczycielom: Fr. Smolce z Jasła w gimn. VII we Lwowie, J. Nosalowi z Buczacza w II gimn. w Nowym Sączu, St. Fischerowi z gimn. polsk. w Cieszynie w gimn. w Bochni, Marcelemu Pryszynskiego z Dębicy w gimn. II we Lwowie, Karolowi Bobrzyńskiemu z Podgórze w gimn. V. w Krakowie, Mieczysław Ziemowiczowi z gimnazjum II w Tarnowie, w gimn. w Podgórzu, Józ Wiśniewskiemu ze szk. realnej w Krośnie w VII gimn. we Lwowie, A. Bielakowi z Sanoka, w Podgórzu, Ed. Łasińskiego ze szk. realn. w Zywcem w gimn. w Bochni, J. Suchanek ze szk. realn. w Tarnopolu w szk. real. w Zywcem. Zastępcem nauczycieli Karolowi Kramarczykowi w Jasle, St. Szutkowskiemu w Mielcu, Jarosł. Opaternemu w I. gimn. w Now. Sączu, St. Bełzowskiemu w szk. realn. w Krośnie, P. Kłosińskiemu w II w N. Sączu, Włodz. Stózkowi w N. Targu, Kazim. Sośnickiemu w Sanoku, Andrzej. Klimkowi w szk. real. w Zywcem i St. Pszonowi w szkole real. w Zywcem.

Rada szkolna przeniosła profesorów i rzeczywistych nauczycieli: St. Rembaczę z gimn. w Buczaczu do gimn. w Wadowicach, dr. Marjana Janellego z gimn. w Nowym Sączu do gimn. VIII we Lwowie.

Rada szkolna przydzieliła rzeczywistego nauczyciela Seweryna Hausnera w gimn. w Nowym Sączu do III gimn. w Krakowie, dra Kornelego Hecka prof. IV gimn. we Lwowie, przydzielonego do służby w III gimn. w Krakowie do oddziałów równorzędnych IV gimn. we Lwowie.

Z IZBY POSŁÓW.

WIEN. W Izbie posłów toczyła się wczoraj w dalszym ciągu dyskusja nad podwyższeniem kontyngentu rekruta dla obrony krajowej.

Minister obrony krajowej Georghi w dłuższej mowie odpierał zarzuty podniesione przeciw zarządowi wojskowemu. Następnie dyskusję zamknięto i wybrano mowców generalnych.

WIEN. Po przemowie mowców generalnych i po faktycznych sprostowaniach przystąpiła Izba posłów do głosowania nad nagłoscią.

REPRESJE w KRÓLESTWIE POLSKIM.

WARSZAWA. Z rozporządzenia jenerał-gubernatora warszawskiego zamknięto Kołoradomskie uniwersytetu ludowego. W motywach zaznaczono niewłaściwy kierunek działalności.

Jenerał-gubernator warszawski zawiesił wydawnictwo p. t. „Biblioteka parafialna“.

ZABRANE KOŚCIOŁY KATOLICKIE

PETERSBURG. Został zatwierdzony przez cara dziennik Rady ministrów o porządku zwracania zamkniętych kościołów rzymsko-katolickiemu zarządowi duchownemu. Prośby o zwrot kościołów i majątków kościelnych, odebranych kościołom i będących w rozporządzeniu władz cywilnych i wojskowych, mogą być uwzględniane nie inaczej, jak w drodze prawodawczej po uprzednim zaaprobowaniu odpowiednich wniosków przez Radę ministrów. Prośby o zwrot kościołów i majątków kościelnych będących obecnie w rozporządzeniu synodu prawosławnego, w razie zasługujących na uwzględnienie dowodów, przedstawione są do decyzji władzy zwierzchniczej i w odpowiednich wypadkach bywają uwzględniane na mocy uchwał Rady ministrów. Wnioski Rady ministrów łącznie z opinią Synodu składane są do zatwierdzenia carowi.

SPRAWA ks. EULENBURGA.

BERLIN. Tutejsze dzienniki donoszą, że ks. Eulenburg przestał już przeczyć wszystkiemu i na pytania odpowiada z uporem, że niczego nie pamięta. U rybaka Ernsta w Starenberg znaleziono listy bardzo obciążające Eulenburga, który pisał w nich do Ernsta przez „ty“ Harden przedstawił prokuratorji świeżą listę osób, które z Eulenburgiem utrzymywały karygodne stosunki.

Ks. Eulenburg jest zupełnie złamanym i mówi, że bez względu na wynik procesu, on i jego rodzina są zrujnowani.

STREJK STUDENTÓW ZAŁĘGNANY.

INNSBRUK. Rektor Uniwer. Seala, który z powodu afery Wahrnunda podał się był do dymisji, dymisję cofnął. Senat akademicki ogłosił wczoraj rezolucję, w której oświadcza, że nigdy nie zamierzał ograniczyć wolności nauki prof. Wahrnunda, a nawet przeciwnie zawieszenie wykładów w bieżącym półroczu miało tylko na celu zapewnienie spo-

kojnego przebiega dalszych wykładów Wahrnunda. Senat gotów jest wziąć udział we wspólnej akcji wszystkich uniwersytetów Austrii.

GRAC. Rektor uniwersytetu ogłosił, że jakkolwiek jest zdania, iż zawieszenie wykładów Wahrnunda przez fakultet prawniczy w Innsbruku nie ma żadnej podstawy prawnej, te jednak musi przestrzedz studentów przed demonstracjami, które mogą zaszkodzić tylko sprawie.

UCIECZKA WIĘZNIÓW.

SYMFEROPOL. Więźniowie znajdujący się w tutejszym więzieniu przyszedłszy w posiadanie broni uciekli. Podczas starcia naczelnik więzienia został zraniony, zaś pomocnik jego, dwaj dozorczy i lekarz więzienny zabici. Liczba tych, którzy zdołali zbiec, dotychczas nie jest stwierdzoną.

Z PORTUGALJI.

LIZBONA. W Izbie panów prezydent ministrów odpowiedział na zapytanie przywódcy progresywnych dysydentów w sprawie rezultatów śledztwa o zamach z 1 stycznia b. r. Minister oświadczył, że nie może zdradzać tajemnicy sądowej, ale zapewnia, że żaden zarzut nie ciąży na kimś znanym lub nieznanym, że winni są tylko tylko ci dwaj, którzy zostali zabici. Minister wskazuje na owację, z jaką witano króla i oświadczył, że do głębi jest przejęty wyrazem przekonania, okazanego przez króla podczas przysięgi. Dowodzi to jego silnego zamiaru utrzymania dotychczasowej polityki w kraju.

WYCOFANIE WOJSK z KRETY.

KANEA. Mocarstwa ochronne urządzenie obwieściły, że ze względu na zarządzenie, jakim mają do obecnego nadkomisarza Kreta, Zaimisa, i jego rządów, postanowiły stopniowo wycofać wojska międzynarodowe z Kreta.

ATENY. (Aj. Havasa) Nadkomisarz Kreta Zaimis urządzenie podał do wiadomości, że stosownie do noty mocarstw ochronnych wojska międzynarodowe będą w ciągu roku, począwszy od lata 1908 r., wycofane z Kreta. Ta wiadomość zrobiła wielkie wrażenie.

POLACY w AMERYCE PRZECIWKO WYWEASZCZENIU.

WASZYNGTON. Prezydent Roosevelt przyjął na posłuchaniu delegację Polaków, która przybyła do Białego Domu, dla wręczenia prezydentowi rezolucji, uchwalonych przez wiec polski, odbyty w Chicago dnia 26 kwiet. w sprawie ustawy rządu pruskiego o wywieśszczeniu Polaków. — Wręczając prezydentowi rezolucje wiecowe, członek delegacji ks. Wojciech Furman oświadczył, że Stany Zjednoczone obowiązane są ująć się Polakami, krzywdzonymi przez prusaków, choćby tak, jak ujęły się czasu swego za filipińczykami lub ormiańcami. Prezydent przyjął rezolucje, zapewniając delegatów, że weźmie je pod rozwagę.

Wydawca i redaktor odpowiedzialny dr. Antoni Beaupre. Drukarnia „Głosu Narodu“ w Krakowie, pod zarządkiem Stanisława Tomaszewskiego.

Stefan Porebski

Kraków, Rynek 32 (dawniej Schnitz)

poleca: przybory do szycia i haftu, tasienki i plecionki wszelkiego rodzaju, igły w największym wyborze, agrafki, szpilki podw. i pojedyncze stal. Jedwabie, włóczki, wełny, i bawełny do robót drutow. i szydełkow. a jako specjalność firmy got. monogramy haftow., jakoteż wzory do haft. tychże